

LLIBRETS, 3

Títol original: *Ulisses* (1922)

Primera edició en aquesta col·lecció: juny de 2022

© de la traducció, Joaquim Mallafrè Gavalrà, 1980

Drets cedits per RAVAL EDICIONS S.L.

© de l'edició, Cal Carré. Editorial Artesana, SCP,
Barcelona, 2022

Imatge de la coberta: *El llit desfet*, d'Eugène Delacroix

Publicat per Cal Carré. Editorial Artesana, SCP

Web: www.calcarre.cat

Twitter: <https://twitter.com/CalCarre>

Instagram: <https://instagram.com/calcarre>

Facebook: <https://www.facebook.com/>

[CalCarreEditorialArtesana/](https://www.facebook.com/CalCarreEditorialArtesana/)

Imprès als tallers de Romanyà-Valls

Maquetació i disseny interior: Àngel Uzkiano

Correcció: Olga Jornet

Disseny de la col·lecció i coberta: Àngel Uzkiano

Imprès a Catalunya - Printed in Catalonia

ISBN: 978-84-123943-8-2

Dipòsit legal: B 7317-2022

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb el permís dels seus titulars, a part de les excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO si necessiteu fotocopiar-ne o escanejar-ne fragments.

James Joyce

Monòleg de la Molly Bloom

Traducció de
Joaquim Mallafrè

CAL CARRÉ
EDITORIAL ARTESANA

La primera edició de l'*Ulisses* es va publicar a París, a l'editorial Shakespeare and Company, el 2 de febrer de 1922, el dia que James Joyce feia quaranta anys. Amb aquest volum, que publiquem el 16 de juny de 2022, coincidint amb la celebració del Bloomsday, Cal Carré se suma a la commemoració del centenari.

Sí perquè ell no havia fet mai una cosa com això de demanar que li portessin lesmorzar al llit amb un parell dous des de l'hotel City Arms quan es feia el malmirros amb una veu decaiguda tot un personatge per fer-se l'interessant amb aquell fardot de Mrs Riordan que es pensava que shi faria l'arròs i no ens va deixar ni cinc tot per a misses per a ella i la seva ànima més rànica que shagi vist mai que quan shavia de gastar 4 penics per lesperit de cremar ja no sabia què li passava explicantme les seves penes tenia corda per a no acabar mai que si la política i els terratrèmols i la fi del món més val que ens ho agafem una mica bé mestrestant Déu nos en guard que totes les dones fossin com ella contra

els vestits de bany i els vestits escotats esclar que ningú no tenia gens dinterès que ella sels posés suposo que era una beata perquè cap home no se la devia haver mirat dues vegades espero no ser mai com ella ja és estrany que no ens fes tapar la cara i tot però era una dona ben educada això sí i tota la seva xerrameca que si Mr Riordan per aquí i que si Mr Riordan per allà suposo que estava content dhaversen desempallegat i el seu gos ensumantme les pells i sempre ficantsem per sota les faldilles especialment llavors encara que a mi magrada que sigui així amable amb les velles i els cambrers i els captaires i tot no és un pretensió per no res però no sempre si mai es trobava en una situació prou crítica és molt millor anar a lhospital on ho tenen tot net però suposo que hauria destar un mes per a donarli entenent sí i després de seguida tindriem una infermera de lhospital en dansa sestaria allí fins que el traguessin o una monja potser com la fotografia pornogràfica que té és tan monja com jo sí perquè són tan poca cosa i tan ploramiques quan estan malalts que necessiten una dona per a posarse bons si

els surt sang del nas diríeu que és oh una tragèdia i allò que semblava que es moria sortint de la South Circular quan es va torçar el peu a la festa de la coral a la Muntanya del pa de sucre el dia que jo portava aquell vestit Miss Stack portantli flors les més pansides que va trobar al cul del cistell tot el que fos per ficarse al dormitori dun home amb la seva veu de vella conca amb ganes dimaginar que es moria per ella no veuré més el teu semblant encara que semblava més home amb barba duns quants dies el pare era igual a més no puc sofrir això de posar benes i donar medecines quan es va tallar el dit del peu amb la fulla dafaitar arreglantse els ulls de poll espantat que no se li infectessin les sangs però si fos jo la que estava malalta llavors ja veuríem quins miraments sinó que esclar les dones miren de no planyes per no donar tantes molèsties com ells sí ja la deu haver feta en algun lloc nestic segura per la seva delera ara que amor no ho és si no ja estaria desganat pensant en ella o sigui que o ha estat una daquelles aventures de nit si és que sha deixat caure per allí baix i la història de lhotel sha inventat una colla

de mentides per amagar els plans el Hynes mha entretingut amb qui mhe trobat ah sí mhe trobat amb ten recordes del Menton i qui més qui deixam pensar aquell amb cara de criatura lle vist casat de no fa gaire flirtejar amb una xica jove al Miriorama Poole i mhi vaig girar desquena quan sesquitllava cap a fora amb cara de saber ben bé què feia quina malifeta però va tenir la poca vergonya dinsinuarsem una vegada ja li està bé boca que sembla qui sap què i els seus ulls de lluç bullit de tots els tanoques que he conegut i daixò en diuen un advocat si no fos que no puc sofrir les raons massa llargues al llit o bé si no és això és alguna puteta amb qui es deu haver enredat qui sap a on i lha pescada damagatotis si el coneguessin tan bé com jo sí perquè despusahir gargotejava no sé què una carta quan vaig entrar a la sala del davant per ensenyar-li el diari que portava la mort del Dignam com si alguna cosa mho digués i ell ho va tapar amb lassecant fent veure que pensava en els negocis o sigui que molt probablement això era per a algú que es pensa que el té una mica estovat perquè tots els homes es posen una mica així

A la memòria de Joana Carré Pons